

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 18/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 1. Уредбе о прекршају за кршење наредбе министарства унутрашњих послова у вези са тачком 1. и 2. Наредбе о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Емина Дешевића, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду ПР 18125/20 од 09.04.2020. године и Прекршајног апелационог суда Прж 9489/20 од 02.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Емина Дешевића, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду ПР 18125/20 од 09.04.2020. године и Прекршајног апелационог суда Прж 9489/20 од 02.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду ПР 18125/20 од 09.04.2020. године окривљена АА оглашена је одговорном због прекршаја из члана 1. Уредбе о прекршају за кршење наредбе министарства унутрашњих послова у вези са тачком 1. и 2. Наредбе о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Србије и осуђена на новчану казну у износу од педесет хиљада динара, у коју јој је урачунато време за које је задржана односно износ од једне хиљаде динара новчане казне, па је обавезана да плати новчану казну у износу од четрдесет девет хиљада динара коју је дужна да плати у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљена је обавезана на плаћање трошкова прекршајног поступка.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 9489/20 од 02.07.2020. године преиначена је пресуда Прекршајног суда у Београду ПР 18125/20 од 09.04.2020. године у делу правне квалификације и окривљена оглашена одговорном за прекршај из члана 1. Уредбе о прекршају за кршење наредбе министарства унутрашњих послова, у вези са тачком 2. став. 1. Наредбе о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Србије и осуђена на новчану казну у износу од педесет хиљада динара, у

коју јој је урачунато време за које је задржана, па је обавезана да плати новчану казну у износу од четрдесет девет хиљада динара коју је дужна да плати у року од петнаест дана по пријему пресуде.

У осталом непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена, а жалба одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Емин Дешевић, без прецизирања повреде закона или другог прописа о прекршају, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од одговорности.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Наиме, одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да је у прекршајном поступку само Републички јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да нема сходне примене Законика о кривичном поступку о томе ко је овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука у прекршајном поступку, већ да је на то овлашћен искључиво Републички јавни тужилац на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, те имајући у виду чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљене који по закону на то није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Емина Дешевића недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, а на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.